

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **R. Č., P., t.č. Ú.**, proti odporcom: **1/ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, **2/ Ústredná volebná komisia pre voľbu prezidenta Slovenskej republiky**, **3/ Okrsková volebná komisia** pre voľbu prezidenta Slovenskej republiky vytvorená pre Ústav na výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove, Gucmanova 19/670, Leopoldov, konajúc o návrh navrhovateľa na preskúmanie postupu odporcu 3/ vo voľbách prezidenta Slovenskej republiky, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov **nemá právo** na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Návrhom nazvaným volebná sťažnosť zo dňa 31.03.2014, ktorý bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) doručený dňa 02.04.2014, navrhovateľ žiadal o preskúmanie postupu Okrskovej volebnej komisie pre voľbu prezidenta Slovenskej republiky vytvorenej pre Ústav na výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove (ďalej len „okrsková volebná komisia“) vo voľbách prezidenta Slovenskej republiky (ďalej len prezident SR) v dňoch 15.03.2014 a 29.03.2014. V uvedených dňoch volieb ho okrsková volebná komisia nepripustila k voľbám prezidenta SR s odôvodnením, že má prekážku vo výkone práva voliť, a preto mu ako osobe odsúdenej na doživotný trest za spáchanie obzvlášť závažného zločinu voliť neumožnila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s ustanovením § 103 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. skúmal, či má právomoc vo veci konať, pretože existenciu procesných podmienok konania musí skúmať *ex officio*, a to v ktoromkoľvek štádiu konania.

Preskúmaním veci najvyšší súd zistil, že navrhovateľ sa domáhal súdnej ochrany až po skončení volieb. Pritom už v deň prvej voľby dňa 15.03.2014 navrhovateľovi musel byť zrejmy procesný postup okrskovej volebnej komisie, ktorá skutočnosť, že navrhovateľ je vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie obzvlášť závažného trestného činu vyhodnotila ako prekážku vo výkone práva voliť prezidenta Slovenskej republiky. V danom prípade podaný návrh vykazuje znaky na začatie konania vo veciach zoznamov voličov a zoznamov oprávnených občanov na hlasovanie v referende podľa § 250z O.s.p., kde je daná právomoc a vecná a miestna príslušnosť okresného súdu podľa volebného okrsku. Podľa § 250z ods. 3 O.s.p. súd rozhodne bez pojednávania uznesením do troch dní od podania návrhu. Pokiaľ navrhovateľ má za to, že mal byť zapísaný do zoznamu oprávnených voličov, mal možnosť domáhať sa tejto ochrany zákonom ustanoveným postupom pred konaním volieb. Ide o súdnu ochranu voličov pred konaním volieb.

Právomoc všeobecných súdov i najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo volebných veciach, ktoré majú charakter nárokov z verejnoprávných vzťahov je daná podľa § 7 ods. 3 O.s.p. v spojení s niektorým explicitne pomenovaným typom konania vo volebných veciach podľa VII. Hlavy piatej časti O.s.p., §§ 250z - 250ze O.s.p. a má charakter osobitnej právomoci, ktorá sa vzťahuje iba na pomenované prípady. Generálna právomoc vo volebných veciach patrí Ústavnému súdu Slovenskej republiky. Najvyšší súd preto konanie zastavil pre nedostatok právomoci, ktorý je neodstrániteľným nedostatkom procesnej podmienky konania podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p.

Marginálne, obiter dictum najvyšší súd poukazuje na to, že volebná prax vychádza z Ústavy Slovenskej republiky, ktorá ako predpis najvyššej právnej sily je nadradená všetkým ostatným zákonom. V čl. 101 ods. 2 ustanovuje, že právo voliť prezidenta SR majú občania, ktorí majú právo voliť do Národnej rady Slovenskej republiky. Prekážkou vo výkone práva voliť do Národnej rady SR je výkon trestu odňatia slobody za spáchanie obzvlášť závažného zločinu. Uvedená prekážka sa teda vzťahuje aj na voľbu prezidenta SR a to aj napriek tomu, že zákon č. 46/1999 Z.z. výslovne nezakotvuje prekážky vo výkone práva voliť prezidenta SR. Avšak v danom prípade je potrebné postupovať v zmysle čl. 101 ods. 2 Ústavy SR v spojení s § 2 zákona č. 333/2004 Z.z. Z uvedeného vyplýva, že odsúdení za obzvlášť závažné zločiny nestratili aktívne volebné právo, ale len výkon (realizáciu) volebného práva. Táto ustálená volebná prax nebola predmetom preskúmania súdu z hľadiska judikatúry ESLP, keďže návrh bol podaný až po skončení volieb.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 28. mája 2014

JUDr. Ivan R U M A N A, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková